

στέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. Οὐ δεῖ τοίνυν πισεύειν ἄλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ μίσει³⁵⁴ τοῦ κατηγοροῦντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον³⁵⁵ τῆς ἀληθείας, ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον³⁵⁶, καὶ ἐν φανερωῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἐκατέρου διανοίας, καὶ μισεῖν οὕτω³⁵⁷, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. Πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι³⁵⁸ ἐκ τῆς πρώτης διαβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μεираκιῶδες, καὶ ταπεινόν, καὶ πάντων οὐχ ἥκιστα ἄδικον. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ που εἶναι τὸν ἐκάστου τρόπον³⁵⁹. ὡς εἶγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν³⁶⁰ φεύγουσα εἰς τὸ βάραθρον ἡ διαβολή, χώραν³⁶¹ οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων³⁶² τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

354) Κρίσει, ἢ μᾶλλον μίσει. 355) Νὰ ἐπιφυλάττηται τις εἰς ἑαυτὸν, δι' ἑαυτοῦ νὰ ἐξετάζη. 356) Δηλ. ἀναλογιζόμενον τὸν φθόνον τοῦ διαβάλλοντος. 357) Οὕτω δηλ. ἀναλόγως τοῦ ἐλέγχου. 358) Ἰσως στικτέον οὕτω. Πρὶν δὲ, τοῦτο ποιῆσαι· δηλ. πρὶν τοῦ ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον, ποιῆσαι τοῦτο, δηλ. μισεῖν καὶ ἀγαπᾶν, ὡς (πόσον!) μεираκιῶδες! Ἄλλως ἐλλείπει τὸ ῥῆμα, καὶ πρέπει νὰ προστεθῇ Μισεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνάλογον μετὰ τὸ Κεκινημένον.

359) Ὁ τρόπος ἐκάστου δὲν γνωρίζεται· εἶναι ὡς ἐν σκότει κεκρυμμένος.

360) Ἦθελε. χαθῆ. 361) Τόπον ὅπου νὰ μείνη. 362) Διότι ἤθελον φωτισθῆ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.